

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolunnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gązety Lwowskiej.

Turyń, 26. kwietnia. Izba znaczną większością głosów przyjęła projekt do prawa względem zniesienia korporacyi religijnych.

Nowy York, 15. kwietnia. Do prezydenta Lincoln strzelono przeszłej nocy w teatrze w łoży; dziś prezydent umarł. Jednocześnie raniono ministra Sewarda i syna jego, który nadbiegł, w mieszkaniu Sewarda. Syn Sewarda umarł, wątpią, ażeby Seward sam uratowany został. Mordercy, dwaj bracia Booth, uciekli do Baltimore, gdzie schwytni zostali. Jenerał Grant uszedł morderstwu przypadkową tylko nieobecnością. Są dowody, iż egzystuje spisek, mający na celu zemstę i chcący nieść pomoc Południowcom na drodze morderstw.

Część nieurzędowa.

Lwów, 26. kwietnia.

Na przedwczorajszem posiedzeniu izby deputowanych przedłożył *Schindler* naglący wniosek do uchwalenia izby, że na obrady wydziału nad nową taryfą celną dozwolony jest wstęp wszystkim członkom izby. Wniosek ten przyjęto bez debaty. Baron *Dobhoff* jako prezes wydziału do obradowania nad nową taryfą celną oświadczył, że wydział tak długo nie przystąpi do obrad nad nową taryfą celną, dopokąd zawarty w Berlinie traktat handlowy nie będzie przedłożony izbie, ponieważ ten traktat zostaje w ścisłym związku z taryfą celną. Następnie po dokonaniu wyboru sekretarzy przystąpiła izba do obrad nad budżetem z r. 1865, a mianowicie nad rubryką ministerstwa finansów: *stałe podatki*. W debacie jenerałnej zabierali głos deputowani *Schneider*, *Riese-Stallburg* i Jęgo *Excel*. minister finansów. Pojedyncze pozycyę pokrycia i wydatków przyjęte zostały bez debaty. Przy wniosku wydziału względem wezwania wysokiego rządu, ażeby przedłożył Radzie państwa ustawę, którąby miasto Tryest wraz z okręgiem od 1go stycznia 1866 wciągnięte zostało do powszechnego systemu stałego opodatkowania, zabierał deputowany *Tinti* głos przeciw wnioskowi. Dr. *Brestl* bronił wniosku, który też izba przyjęła. Wnioski wydziału względem podatku konsumcyjnego, ceł, tytoniu, soli i należności od spraw sądowych przyjęte zostały bez debaty. Podobnie przyjęte zostały rubryki: „Dochody z loteryi“, „myta“, „puncerowanie i cymentowanie“, „połączone należności w Lombardo-weneckiem Królestwie“, „dobra skarbowe“, „lasy skarbowe“, „konfiskata znajdującego się w administracyi państwa majątku“, fabryki *craryalne*, „górnictwo“ i „mennictwo“. Potem nastąpiła debata nad budżetem ministerstwa handlu, i po krótkiej debacie przyjęto podług wniosku wydziału tytuł 1. „centralny zarząd“ z kwotą wydatków zwyczajnych 206.802 zlr., a nadzwyczajnych 18.000 zlr. w. a. Przyszłe posiedzenie jutro.

Wiener Abendpost pisze: „Znowu przynoszą tutejsze dzienniki wiadomość o ustąpieniu Bana, i gdy jedne zapowiadają mianowanie nowego Bana dopiero za kilka tygodni, wymieniają już inne jenerał-majora Jozefa barona *Filipovica* jako przeznaczonego na tę posadę. Jesteśmy w możności oświadczyć, że wiadomość ta jest po prostu we wszystkich szczegółach swoich zmyślona.

Bothschafter pisze: Wiadomość, jakoby Prusy *kazały okrętom swoim ustąpić z Kielu*, nie potwierdza się. Kiedy korespondencya austriacko-pruska w sprawie portu w Kielu doprowadziła do pomyślnego rezultatu, że teraz nie może być już mowa o zajęciu go w posiadłość ze strony Prus, lub o urządzeniu stacyi morskiej w Kielu, może to być dla nas rzeczą obojętną, czyli i jak wiele okrętów pruskich będzie stać w Kielu, a nawet przeciwna demonstracya ze strony Austrii zdaje się być zbyteczną; ponieważ obecność okrętów pruskich w zatoce Kielu nie ma dla nas żadnego znaczenia. Prawo obsadzenia jest *wspólne*, a staraniem Austrii będzie zawsze zmniejszać załogę, ażeby Księstwu nie nakładać niepotrzebnych ciężarów. Przygotowań zaś do wojskowo-morskiej inwazyi, lub do urządzania pruskich zakładów marynarskich, czy to przenoszeniem warsztatów okrętowych, czy też przedsięwzięciem innych budowli, nie mogą czynić Prusy, jak i w ogóle nie wolno im bez porozumienia z Austrią przedsiębrać żadnych kroków morskich, gdyż w każdym razie mogą być pewnymi protestacyi Austrii. Skutkiem pomyślnego załatwienia sprawy portu w Kielu zniknął też wszelki powód do dalszego zakłócenia stosunku między obydwojma komisarzami cywilnymi.“

Okólnik francuskiego ministra stanu do prefektów, który zaleca im częstsze i czynniejsze popieranie wszystkich interesów

swęgo okręgu administracyjnego, znachodzi szczere uznanie nietylko w szpaltach dzienników półurzędowych, ale także w *Journal des Debats*. Nawet *Opinion national* i *Avenir national* oddają mu pochwałę. Ostatni dziennik dodaje jednak, że może lepiejby było uregulowanie spraw lokalnych pozostawiać więcej władzom lokalnym, które przecież lepiej muszą być obeznane z wszelkimi potrzebami, niż prefekt, który tylko chwilowo jest obecny, a zresztą ciągle podróżuje. — Hrabia *Walewski* ma — jak zapewnia *La France* — wystąpić w departamencie des Landes jako kandydat do ciała prawodawczego. — Dotąd reprezentował ten departament p. *Corte*, który właśnie teraz powrócił z ważnej misyi do Meksyku i ma być mianowany senatorem.

La France powiada o *poselstwie p. Persigniego do Rzymu*: „*Persigny* wyraził Ojcu św. najszczerszą zyczliwość; w duchu najszczerszego przekonania oświadczył, że Francya nie opuści nigdy jego sprawy, która Cesarz od piętnastu lat tak świetnie popierał, a której opuszczenia mogliby doradzać tylko nieprzyjaciele Cesarstwa. Zdaje się więc, że *Persigny* w tej rozmowie wyraził zdanie swoje o najlepszych środkach ku ochronie władzy papieżkiej. Dodają nadto, że Papież przyjął te oświadczenia ze wzruszeniem, i że *Persigny* również głęboko wzruszony wyszedł z Watykanu.“

O najnowszym okólniku *Gorczakowa* podaje *Neue Fr. Pr.* następujące szczegóły: Okólnik ten, datowany z 26. marca (7. kwietnia) nie zawiera żadnej wzmianki o zaprowadzonym lub mającym się zaprowadzić stanie prawnym w Polsce, lecz przytacza tylko okoliczności i fakta, które spowodowały ostatnie aresztowania w Warszawie, ażeby reprezentanci rosyjsey przy obcych dworach byli w stanie udzielić w razie potrzeby dokładnych w tym względzie wyjaśnień. Okólnik powiada, że rewolucyjny komitet w Paryżu wysłał istotnie w ostatnich czasach znowu agentów swoich do Warszawy, których jednak wyśledziła natychmiast jenerałna policya Królestwa; że nowy ten komitet rewolucyjny, który składa się z pięciu członków i przybiera nazwę „rządu narodowego“, kazał drukować także kilka proklamacyi, które zresztą nie odniosły żadnego skutku, i że wysłał członka jednego do prowincyi dla werbowania stronników. Dwaj inni wysłańcy tego komitetu paryzkiego, *Danilewski* jako komisarz tak zwanego rządu narodowego, i *Sawa*, któremu poruczono pieniądze i broń, będące do dyspozycyi emigracyi, zostali również po krótkim pobyciu w Warszawie wraz z innymi osobami tej kategorii aresztowani i oddani sądowi do dalszego śledztwa. Taka jest treść okólnika *Gorczakowa* w tej sprawie.

Z Berny donoszą, że układy względem traktatu handlowego ze związkiem celnym są już na ukończeniu. Projekt głównego traktatu, jak również rozmaitych traktatów ubocznych są już z wyjątkiem jednego tylko punktu ułożone i uchwalone. Parafowanie odwlekło się z powodu zarzutów wniesionych ze strony jednego państwa przeciw traktatowi względem osiedlania się, i z tego powodu może nastąpić odroczenie konferencyi.

Przerwane skutkiem ostatnich zaburzeń prelekcye na uniwersytecie *madryckim* zostały 19. b. m. nanowo rozpoczęte. Studenci mieli oświadczyć, że wprawdzie i nadal będą stawać w obronie niewisłości profesoryatu, ale niedopuszczają się już żadnego zakłócenia spokojności, ani też zgiełkliwei demonstracyi.

Times przed nadejściem wiadomości o kapitulacyi jenerała *Lee*, przeczując jednak, iż takowa nastąpić musi, spodziewał się, iż prezydent i kongres stanów skonfederowanych dadzą jenerałowi *Lee* plenipotencyę do negocjowania pokoju. Znany jest wprawdzie upor p. *Jefferson* *Davis* i większej części reprezentantów, wybranych przez ludność państw południowych, spodziewać się jednak można, iż uczują potrzebę położenia tamy wylewowi krwi ludzkiej, i nie wystawią ludność stanów południowych na nędzę, którąby zaciekle wojna partyzancka sprowadziła. „Wprawdzie południowcy“, mówi *Times*, na gorsze niż przed rokiem przystać będą musieli warunki; lecz dziś nawet pomimo pogromu, jaki ich spotkał, mogą oni przez przedłużony opór państwom północnym tak wielkie szkody wyrządzić, iż rząd washingtonski może się skłonić do zawarcia honorowego pokoju z temi, co honorowo walczyli. Wojna partyzancka, chociaż nawet bez wyraźnego celu i jedynie dla zemsty prowadzona, zmusiłaby państwa północne do utrzymania przez długie lata liczne wojska w prowincjach południowych. Kogo tylko uczucia ludzkości ozywają, musiałyby ubolewać nad taką wojną. Spodziewać się potrzeba, iż południowcy, nie będąc już w stanie walczenia z nieprzyjacielem w regularnej wojnie, poddadzą się wyrokowi sądowemu przez wypadek boju orzeczonemu, i raczej powrócą do znienawidzonei unii, niż coby krew niepotrzebnie rozlewać mieli. Nie można jednak wiedzieć, czyli ludzie stojący pod groźbą, z którą stany północne nie raz już słyszeć się dały, pod prawami, jakie kongres w Washingtonie wydał, nie powezmą rozpaczliwego jakiego zamiaru.

Monarchia Anstryacka.

Lwów, 27. kwietnia. Jedną z najważniejszych czynności i prerogatyw autonomicznych rady gminy miasta Lwowa jest samodzielne uchwalanie budżetu rocznego. Z powodów nam niewiadomych budżet miasta Lwowa na rok bieżący, lubo już cztery miesiące roku tego upływa, jeszcze niejest gotów i właśnie obecnie rada miejska nim się zajmuje. Ażeby przyspieszyć załatwienie tak długo zalegającej sprawy zapowiedziano już w bieżącym tygodniu trzy posiedzenia z których jednak tylko jedno, we wtorek, się odbyło. Posiedzenia zapowiedziane na przeszły poniedziałek i na dzień wczorajszy dla braku potrzebnej do uchwał liczby członków nieprzyszły do skutku. Wczoraj po dość długiem wyczekiwaniu z niemłą stratą czasu czekających, zebrał się wreszcie komplet. Po godzinie 7ej wieczór, (początek posiedzenia zapowiedziany był na godzinę 6tą) przystąpiono nareszcie do narady. Chodziło o wybór nadzorczej komisji administracyjnej z łona rady. Porozdawano kartki do wotowania i głosy złożono. Gdy jednak przystąpić chciano do skrutynium, okazał się brak kompletu, ponieważ kilku z panów radnych opuściło salę. Dla braku kompletu musiano się rozjść znowu zgromadzenie nie uiradziwszy. Postępowanie tych panów, którzy opuszczeniem sali zerwali posiedzenie, słusznie oburzyło obecnych; jakoż dały się słyszeć głosy poważne ganiące ostro to ubliżenie zgromadzenia i lekceważenie instytucji tak ważnej, jaką jest reprezentacja gminy stołecznego miasta. Tym głosem i my w interesie ogółu szczerze wtórujemy, wyrażając przytem życzenie, ażeby głosy te niebyły głosami wołającemi na puszczy. Ci zaś panowie, którzy niemogą lub niechęcią pełnić obowiązków z zaszczytnym mandatem reprezentanta rady połączonych, przysługę zrobią gminie, jeżeli złożą mandaty.

Wiedeń, 25. kwietnia. (*Nowiny dworu.*) Najjaś. Pan udzielał wczoraj przed południem wiele audyencyi prywatnych i przyjmował między innymi kilku wysokich wojskowych, którzy dziękowali za awans i deputacyę studenckiej akademii dobroczynności, której przyrzekł swoją obecność w razie możności. Później przyjmował Jego Mość Cesarz Arcyksięcia Józefa, który poprzedniego wieczora przybył z Gracu, i odbierał raporta ministrów. Po południu zwiedzali Najjaś. Państwo wystawy kwiatów na rynku parkowym, gdzie przyjmowani przez członków komitetu barona Meyera, jenerałnego sekretarza Beera i innych zabawili pół godziny. — Z najwyższego rozkazu przywzdzieje c. k. dwór żałobę po ś. p. Jego cesarzew. Mości Wielkim Księciu i Następcy tronu rosyjskiego Mikołaju Alexandrowiczu i nosić ją będzie z początkiem od wtorku 25go b. m. równocześnie z istniejącą już żałobą dworską po ś. p. Jej Królewicz. Mości Wielkiej Księżnie Mecklenburg - Szweryńskiej Annie przez czternaście dni z odmianą, a mianowicie przez pierwszych siedm dni t. j. od 25go kwietnia aż włącznie do 1go maja grubą, a przez ostatnich siedm dni od 2. aż włącznie do 8. maja lekką żałobę. — Najjaś. Pani była wczoraj przed południem w kościele parafialnym N. Panny Maryi u Szotów, gdzie odbyło się uroczyste nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Księcia Karola Liechtensteina byłego c. k. pierwszego ochmistra dworu i jenerała kawaleryi. — Jej Mość Cesarzowa Karolina Augusta przybyła 22. wieczorem z Wiednia do Pragi, gdzie u dworca kolei przyjmowali ją Jego Exc. ochmistra dworu Jego Mości Cesarza Ferdynanda Fzm. baron Aioldi i szambelan hrabia Hayn, i odjechała zaraz z całym dworem i służbą do cesarskiego burgu.

Z Gracu pod d. 22. b. m. donoszą tamtejsze dzienniki: Dziś o godzinie 9. minucie 40 przed południem przybył tu w najlepszym zdrowiu Jego Mość Cesarz z pierwszym jenerał-adjutantem fml. hrabią Creneville i świtą. Ich ces. Wysokoście Arcyksiążęta Karol Ludwik i Henryk tudzież pan Namiestnik hr. Strasoldo przyjmowali Jego Ces. Mość w dworcu kolei, gdzie licznie zebrana publiczność witała monarchę donośnemi okrzykami. Jego Ces. Mość odkrytym powozem udał się do zamku, gdzie była ustawiona straż honorowa złożona z kompanii pułku Hartung z sztandarem i muzyką; ta defilowała przed Najjaśniejszym Panem poczem Jego Ces. Mość udał się do swoich apartamentów. Niebawem przybył do zamku Jego Ces. W. Arcyksiążę Franciszek Karol. O godzinie 11½ Jego Ces. Mość udał się do pałacu Jego Ces. W. Arcyksięcia Karola Ludwika. O godzinie 12. odbył się chrzest nowonarodzonego Księcia. Chrzcił go ksiądz biskup z asystencyą czterech infułatów. Książę, którego ojcem chrzestnym jest Najjaś. Pan otrzymał imiona: Otto, Franciszek Józef, Karol Ludwik, Marya. Radzcy tajni i damy pałacowe obecni w Gracu znajdowali się na obrzędzie chrztu.

O godzinie 4. po południu był wielki obiad w pałacu Arcyksięcia Karola Ludwika na którym prócz Arcyksiążąt i szarzy dworskich znajdowali się: pan Namiestnik, książę biskup hrabia Attems, książę Wirtembergski i wiele innych dostojnych gości. — Najjaś. Pan udał się tam odkrytym powozem, a zgromadzone na ulicach tłumy ludu witały wszędzie Jego Ces. Mość okrzykami radości. O godzinie 3. po południu Najj. Pan odwiedził hr. Meran w jego pałacu, a nareszcie udał się do teatru w towarzystwie Arcyksiążąt Franciszka Karola i Henryka. Publiczność licznie zebrana wzniosła trzechkrotny okrzyk za przybyciem Jego Ces. Mości, Najjaś. Pan pozostał w teatrze przez obadwa akta operetki „Das Pensionat“, a gdy o godz. 10. wieczorem wracał do zamku ulica rynekowa zajaśniała światłem elektrycznym. Pomimo późnego wieczora ulice były przepełnione licznie zgromadzoną publicznością. Jego ces. Mość ofiarował dla ubogich miasta Gracu 1000 złr.

Grac. Ztg. donosi także, że dn. 21. b. m. przybyli do Gracu Ich ces. Wysokoście Arcyksiążę Franciszek Karol i Arcyksiążna Zofia; byli powitani w dworcu kolei przez J. C. W. Arcyksiążąt Karola Ludwika i Henryka, i mają jeszcze przez dni kilka zabawić w Gracu.

(*Wiadomości bieżące.*) Przedwczoraj był wieczor recepcyjny u Jego Excel. ministra hrab. Mensdorffa. Obecni byli między innymi ministrowie Schöerling, Burger, Mecseery, Plener i fml. Frank: tudzież fml. hrabia Thun, hrabia Choriński, książę Grammont, hrabia Bray - Steinburg, landgraf Fürstenberg i poseł brazylski, w ogóle do 150 osób. — Dziś wyprawia lord Bloomfield ucztę dyplomatyczną.

(*Sprawy parlamentarne.*) Wydział celny miał wczoraj pierwsze swoje posiedzenie, na którym znajdował się jako reprezentant rządu radzca ministeryalny Peters. Baron Kalchberg kazał uniewinnić się słabością. Deputowany Oberleithner przedłożył wniosek, ażeby nie przystępować do obrad nad taryfą celną, dopokąd także prusko-austryacki traktat handlowy nie będzie przedłożony izbie. Wniosek ten poparto ze wszech stron. Dr. Herbst wniósł poprawkę, ażeby prezes wydziału oświadczył izbie, że wydział musi odroczyć swoje prace aż do oznaczonego terminu. W tej formie też przyjęto wniosek. A ponieważ dyskusya rozciągała się po części także na osnowę projektu rządowego, przeto uznał radzca ministeryalny Peters za stosowne oświadczyć, ale tylko od siebie, nie zaś w imieniu rządu, że traktat handlowy stanowi całość, która może być przyjęta, gdy tymczasem taryfa celna może być zmieniona w tych pozycyach, które nie zgadzają się z traktatem handlowym. Na wniosek Wintersteina obrany został mniejszy komitet, składający się z deputowanych Herbst, Brestla, Skenego, Szabla i Wintersteina dla ułożenia normy obrad.

Anglia.

London, 20. kwietnia. (*Urzędowa relacya o chorobie w Petersburgu i w północnych Niemczech.*) Radzca lekarski prywatnej rady Królowej, Dr. Simon odebrał zlecenie złożenia relacyi o febrze w Petersburgu i w północnych Niemczech grasującej. W tym celu doktor Simon wysłał lekarza jednego do Petersburga, a drugiego do okolic nadwiślańskich w Prusiech. Na zasadzie odebranych od nich wiadomości Dr. Simon oświadczył w obszernej relacyi, iż choroba w Petersburgu, o której tyle bajano, jest prostym tyfusem wracającym się, który pochodzi ze złego pożywienia i niezdrowego mieszkania. Tyfus takowy znany jest niestety w miastach fabrycznych w Anglii i jest zaraźliwy. Chorobę w północnych Niemczech doktor Simon opisuje dość powierzchownie jako afekcyę nerwową, rodzaju najboleśniejszego i najniebezpieczniejszego. Afekcyja ta nie jest znana w Anglii, chociaż w ostatnich 28 latach rozszerzyła się epidemicznie w północnej Europie i Ameryce; zaraźliwa zaś nie jest. Z tego powodu doktor Simon w konkluzyi uważa jako niepotrzebną kwarantane dla statków z morza północnego przybywających; zdaniem jego wszelkie nadzwyczajne środki polityki lekarskiej zupełnie są zbyteczne.

Francya.

Paryż, 22. kwietnia. (*Różne wiadomości.*) Dziś otwarta została subskrybcya na nową pożyczkę mexykańską. Wielki był natłok w biurach kontoaru eskontowego przy ulicy Berglie, chociaż prócz tego wiele domów bankowych subskrybcyę przyjmują. Na giełdzie sądzą, iż pożyczka dziś już nadmiar pokrytą będzie, co w dzisiejszym czasie rzadkim zaiste jest zjawiskiem. — Credit mobilier jest od niejakiego czasu celem napasiej pewnej frakcyi świata finansowego paryzkiego. W sądownictwie, w izbie deputowanych tak jak i na giełdzie instytut p. Pereiry wystawiony jest często na czeste pociski z daleka rażące. Ostatnie wypadki w Mardrycie dały przeciwnikom jego pożądaną sposobność do wymierzenia nań głównego ciosu. Wypadki te na giełdzie przeciwko Credit mobilier tak wyzyskiwano, iż stratę, jaką zakład ten poniesie z powodu spadku kolej żelaznych hiszpańskich, których znaczne sumy posiada, na 50 milionów franków obliczyć można. — W przyszłą środę otwarta będzie bezpośrednia komunikacyja między Brestem a Paryżem drogą żelazną. Miasto Brest na tę uroczystość zaprosiło wszystkich konzulów w Paryżu bawiących, ze strony Austrii uda się sam radzca sekcyjny p. Schwarzw. Dnia 25. kwietnia będzie wielka ucztą, a dnia 26. spuszczone będzie z warsztatu nowa fregata pancerna „La Ganloise“; dnia 27. zaś będzie wielka kawałkada w kostiumach historycznych. Rząd oddał do dyspozycyi gości statek liniowy „Ludwik XIV.

Włochy.

Turyń, 20. kwietnia. (*Różne wiadomości.*) Minister robót publicznych oświadczył urzędownie ministrowi spraw wewnętrznych, iż suma przez izbę deputowanych na kosztą przesiedlenia rządu preliminarowana, nie jest wystarczająca, z tego więc powodu przesiedlenie rządu do Florencyi wstrzymane być musi. — Dla złagodzenia ciągle wzrastającej niechęci Lombardyi ku rządowi piemonckim, kilku patrycyuszów medyolańskich senatorami mianowani być mają. Na miejsce zmarłego jenerała Fanti, jenerał De la Rocca mianowany być komendantem w Florencyi, w którym to razie jenerał ten zrezygnowałby z pozycyi swej pierwszego adjutanta królewskiego.

Księstwa Nadnunajskie.

Bukareszt, 19. kwietnia. (Różne wiadomości.) Po odjeździe księcia Kuzy uciechło tu zupełnie w sferach politycznych, co nowym jest dowodem, iż osoba Księcia jest jedynym źródłem około którego snują się wszystkie intrygi polityczne. Mówią, iż za powrotem Księcia prezes rady ministrów Bosiano zrezygnować ma z swej posady, która mu się już uprzykrzyła, głównie z powodu ciągłych pustek w kasach krajowych. Następcą ministeryum Bosiano ma być ministeryum Costa-Foru i Boeresco. P. Boeresco jest dotąd prezesem rady stanu. Obecne ministeryum chce jednak przed swoją rezygnacją zostawić pamiątkę w dwóch prawach, które przeprowadzić zamyśla. Mają to być prawo o odpowiedzialności ministrów i prawo drukowe. Nad obiema prawami odbywają teraz narady w ministeryum, nie wiadomo jednak czy Książę Kuza zgodzi się na prawa takowe. — Reprezentant Rosyi, baron Offenbergs, generałny konsul pruski St. Pierre i generałny konsul sardyński Strambio, udają się do Gałaczii jak zwykle każdego roku o tym czasie; w Gałaczii, jako członkowie komisji europejskiej żegluga na Dunaju, kilka tygodni zabawią. Powrócą jednak do Bukaresztu za otwarciem posiedzeń izby deputowanych, równie jak i generałny konsul austriacki, p. Eder. W owym czasie oczekują wypadków politycznych wielkiej doniosłości, panuje bowiem przekonanie, iż mocarstwa nie poprzestaną na wyniosłej odpowiedzi księcia Kuzy na netę ich identyczną. Według wiadomości z Konstantynopola konferencje z powodu kapitulacji i wybryków księcia Kuzy odroczone zostały, niektórzy bowiem ministrowie przedłożyły chcą w wspólnej nocie uciążliwości swe przeciwko gospodarowi mołdawsko-włoskiemu. Do tego memoriału dołączona być ma opinia poselstw o kapitulacjach, nie tylko o ile kapitulacje dotycza mołdo-włoszczyzny ale i całego państwa tureckiego. Być może, iż w skutek tak wielkiej doniosłości, nadanej pierwiastkowemu przedmiotowi, konferencje prowadzą zgodę względem modyfikacji traktatów z Portą otomańską, w skutek której załatwiona zostanie kwestya posiadania nieruchomości przez obcych poddanych w państwie otomańskim. — Gazeta kronstadzka donosiła, iż Książę Kuza w podróży swej do Ruzynowy przekroczył terytoryum austriackie i był incognito w Kronstademie. Wiadomość ta okazała się jednak mylną; Książę Kuza terytoryum austriackiego nie przekroczył. — Kupca jednego włoskiego z Dzur-dzewo, jadącego z paszportem swego rządu do Ruszczuku, zmusiły władze tamtejsze do oddania swego paszportu, za który dano mu paszport turecki. Minister spraw zewnętrznych, p. Balanescio, żądał z tego powodu wyjaśnienia od tureckiego generała gubernatora prowincyj z tamtej strony Dunaju, który oświadczył, iż w przypadku zaszła pomyłka, i właściwy urzędnik turecki, który się tej pomyłki dopuścił, oddalony został.

Ameryka.

Mexyk, 15. marca. (Wiadomości z Mexyku.) Dziś wy-szło rozporządzenie względem wykonania dekretu z dnia 26. kwietnia o sprzedaży dóbr kościelnych. Rozporządzenie to, z 40 artykułów złożone, jeżeli ściśle przeprowadzone będzie, zabezpieczy dostatecznie prawa kościoła i prawa nabywców dóbr kościelnych.— W dniu 7. marca poseł belgijski złożył Cesarzowi Maxymilianowi listy swoje wierzytelne, w dniu 9. poseł hiszpański i poseł włoski. Poseł belgijski powiedział między innymi w mowie swej: Wszystkie źródła bogactwa i pomyslności, któremi Bóg kraj ten tak hojnie obdarzył, wydarte zostały geniuszem i potęgą wielkiego monarchy zgubnemu wpływowi niezgody wewnętrznej. Historia podziwiać będzie wspaniałomyślność Francyi, mądrość ludu meksykańskiego, który powierzył losy swoje tak godnym rękóm, i szlachetne zaparcie się Waszej Cesarzkiej Mości, który podjął się wysokiego posłannictwa ratowania ludu tego i podniesienia go do stopnia jaki mu się należy w rządzie narodów chrześcijańskich, który to stopień zajmie w krótkie pod mądrym kierunkiem Waszej Cesarzkiej Mości, ku chwale Waszej Cesarzkiej Mości ku zbawieniu swemu i dobru wszystkich. — Kolonizacya robi wielkie postępy. Państwo niestety bezzpośródnie zajmować się nią nie może dopóty dopóki kastrostrowanie skończone nie będzie. Ale rząd tymczasem czyni co może ażeby powiatom, miastom i wielkim właścicielom ziemskim ułatwić przyciąganie kolonistów, i ochronić kolonistów przed ucia-żliwymi warunkami. Na teraz rząd ogłosił cały szereg zasad, według których władze postępować mają z emigrantami. Władze mają zbadywać kontrakty między kolonistami i właścicielami ziemskimi, kolonistom zaś przyznawać niebawem prawa narodowców i t. p. Oprócz towarzystwa kolonizacyjnego niemieckiego, o którym dawniej mówiono, uformowało się drugie podobne towarzystwo w Veracruz. — W okolicy Mazatlan grasowali srodze liczni rozbójnicy, ponieważ zaś przydytum w Mazatlan i miasto San Sebastian bandytom notorycznie przytułek dawali, przeto wojska francuzkie zmuszone były zniszczyć do szczytu takowe jaskinie lotrów. Generał Castagny wydał przy tej sposobności proklamację w której bandytów z profesyi ogłasza jako wyjętych z pod prawa, Meksykanów zaś co jako nieprzyjaciele obecnego stanu rzeczy, honorowo z nim walczą, generał wzywa gorąco do poddania się, obiecując im zupełne przebaczenie.

Kronika.

(Pożar.) W kolonii Schumla w powiecie Jawerowskim, wybuchł pożar dn. 23. b. m. o godzinie 10. zrana w karczmie, i zniszczył ją całkiem.

W kilka godzin potem wszczął się znowu ogień w stodole włościanina, do której zniesiono ruchomości uratowane podczas pierwszego pożaru, i pochłonął 20 domów mieszkalnych z budynkami gospodarskimi, sprzętami i narzędziami. Siedmiu ludzi straciło życie w płomieniach.

(Nieszczęsny wypadek.) W Jabłonce w powiecie Solotwińskim, dziewczyna 15letnia Ołena K. przechodząc przez kładkę na rzece Bystrzycy, wpadła w wodę i utonęła nim ją zdołano uratować.

(Rozbój.) Dnia 22. b. m. straszne morderstwo z rabunkiem popełniono w Wiedniu w biały dzień bo o godzinie 9¼ zrana na placu Naschmarkt, należącym do najwięcej ożywionych, na osobie Wilhelminy Obrist, żony jubilera, która w tej chwili znajdowała się sama w sklepie. Zadano jej kilka ran śmiertelnych i wzięła, aby żyć mogła. Zrabowane kosztowności szacują na kilka tysięcy zlr. C. k. dyrekcya policji wyznaczyła 1000 zlr. nagrody za odstąpienie sprawcy tego rozbój, a 500 zlr. za wskazanie lęgo śladu. W Fischamend przytrzymaono sprawcę.

(Szybka jazda o zakład.) „Pest. Ll.“ donosi, że porucznik Zalay 14. pułku huzarów, przebył o zakład 35 mil drogi z Rzeszowa do Koszyc bez odmiany konia w niespełna 41 godzinach. Odliczywszy 10 godzin na popasy, przestrzeń została przebyta w 31 godzinach.

(Rada zawiadowcza pierwszego powszechnego stowarzyszenia urzędników monarchii austriackiej) oznajmia osobno wydanem doniesieniem, że od czasu jej ostatniej odezwy z grudnia z. r. bardzo znaczna liczba urzędników publicznych i prywatnych wszelkich gałęzi i kategorii przystąpiła do stowarzyszenia; w rozmaitych miejscach państwa w Presburgu, C e mniowcach, Gracu, Neusazu, Żółkwi, Budzie, Klagenfurcie, Kronstademie, Baji, Lwowie, Temeswarze, Opawie i t. d. członkowie wybrali już wydziały miejscowe, które jako zawiązki przyszłej działalności stowarzyszeń mają z jednej strony pośredniczyć w sprawach, a z drugiej reprezentować interesa członków w ścisłjszym kole; wszędzie objawia się między urzędnikami usiłowanie przeskoczyć niepomyślnym stosunkom przez połączenie własnych sił, i chęć wzięcia udziału w przedsięwzięciu, które ma na celu ożywić, wzmacnić i podnieść stan urzędników.

Z końcem marca liczyło stowarzyszenie 3000 członków rzeczywistych i zawiązane zostały liczne związki, przez które codziennie pomańaża się liczba członków i tworzą się nowe wydziały miejscowe.

Oddział zabezpieczenia życia najgorętszy pozyskał udział. Suma kapitałów, którą chcą zabezpieczyć zgłaszający się członkowie, wynosi już przeszło 400.000 zlr. Jest to chlubnem świadectwem, że urzędnicy po większej części ubodzy usiłują sobie i swoim rodzinom zabezpieczyć utrzymanie. Bez wątpienia przyczyniły się do tego wielkie korzyści taryf stowarzyszenia, a mianowicie korzystny sposób zabezpieczenia sobie pensji dożywońni, które szczególnie zasługują na uwagę.

Rada zawiadowcza w rzeczonym oznajmieniu donosząc o swoich dotychczasowych czynnościach i ich skutkach składa podziękowanie za okazywane jej zaufanie i udzieloną pomoc, a mianowicie panom Namieśnikom hrabiom Belcredi, Strassoldo, Amadei i baronowi Paumgartten, tudzież dyrekcji c. k. uprzyw. kolei nadcaisańskiej, a przy tej sposobności zaprasza pp. urzędników prywatnych i publicznych, aby do stowarzyszenia przystępywali i popierali w swoich kolach jego dążności.

(Śnieg paliowy.) Gazeta gubernialna sibijska donosi, że 14. marca w Symbirsku wypadł śnieg szczególnego koloru, mianowicie paliowego. Zjawisko to tłumacza na miejscu w ten sposób: w stębach astrachańskich była mocna burza; a ponieważ w tej porze tam już zesnęli śniegi, więc wichur wzruszając piaski, unosił najsubtelniejszy ich pyłek pod obłoki, które, pędzone wiatrem, zaniosły go w te strony.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sanok, 19. kwietnia. Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w I. połowie b. m. na targach w obwodzie Sanockim były następujące:

	Miejsce targu:											
	Sanok		Krasno		Dobromil		Dubla		Lisisko		Rymanów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
walutą austriacką												
Miec pszenicy	3	6	2	90	3	17	3	25	3	.	3	40
„ żyta	2	7	2	22	2	2	2	15	2	20	2	20
„ jęczmienia	1	96	1	90	1	67	2	.	1	60	2	.
„ owsa	1	11	1	29	1	27	1	40	1	10	1	50
„ hreczki	.	.	2	15
„ kukurudzy	2	.	.	.	2	20
„ ziemniaków	1	55	1	20	.	.	1	40	1	60	.	.
Cetnar siana	.	95	1	50	1	40	2	.	1	.	1	20
„ węzy
„ nasienia koniczu	.	.	40
Sąg drzewa twardego	4	70	7	.	5	63	5	.	5	.	6	.
„ miękkiego	3	.	5	.	4	30	3	20	2	20	4	.
Funt mięsa wołowego	.	14	.	12	.	10	.	10	.	4	.	12
Mas okowity	.	64	.	60	.	80	.	55	.	50	.	60

Ostatnia poczta.

Paryż, 25. kwietnia. Dzisiejszy *Monitor* donosi, że z powodu zgonu W. Księcia Następcy tronu rosyjskiego nakazana została dziewięciodniowa żałoba dworska. — Wczoraj o godzinie 3. po południu przyszedł człowiek nieznanej narodowości do ambasady

